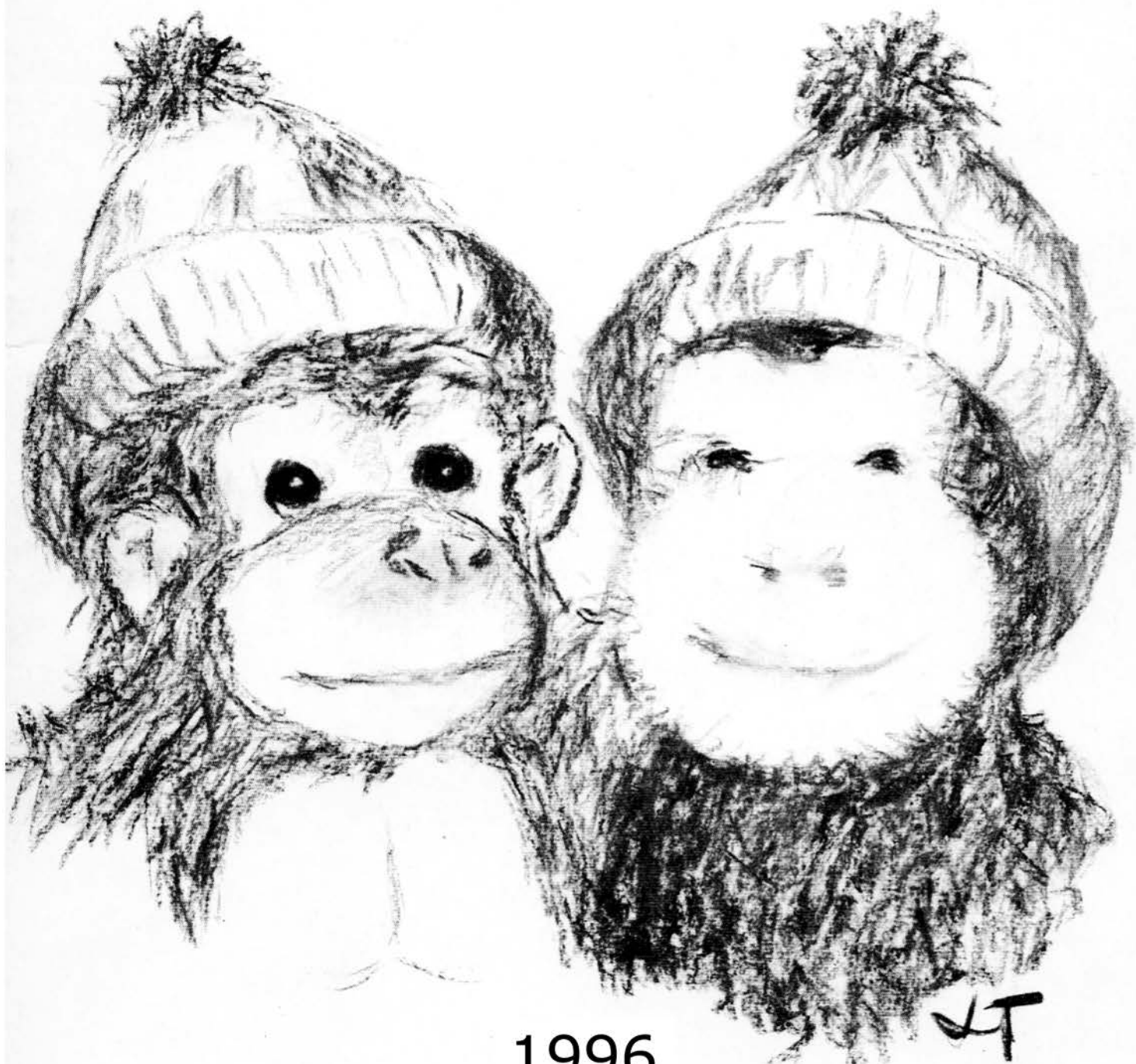

Leena Tolvanen

APINOIDEN TALVI

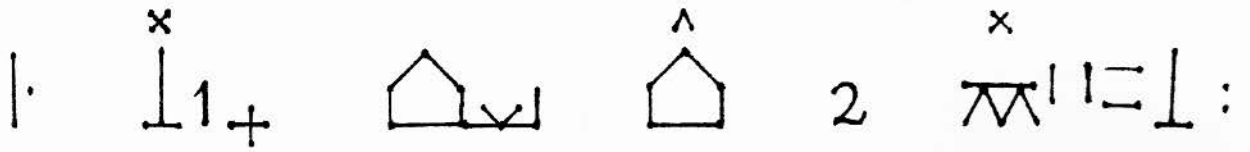
×

π||=⊥+ O4↓*

1996

Meidän pihamme takana asuu kaksi apinaa:

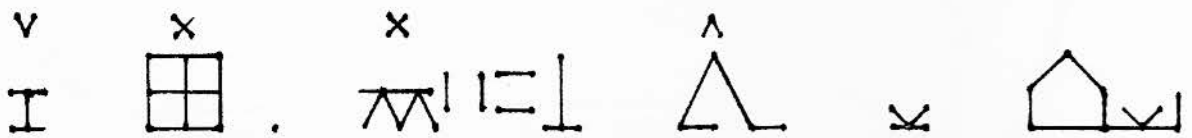
Aapo ja Eetu.

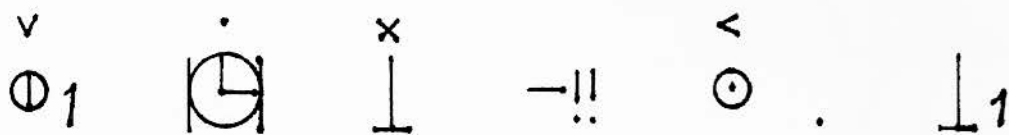
Niillä on pieni talo, jossa on kaksi

pienää ikkunaa. Apinat kävelevät pihalla

vain sillä aikaa kun ihmisiä ei näy. Minä

en ole nähnyt niitä koskaan. Joskus olen katsonut

sisään ikkunasta, mutta verhot olivat edessä ja

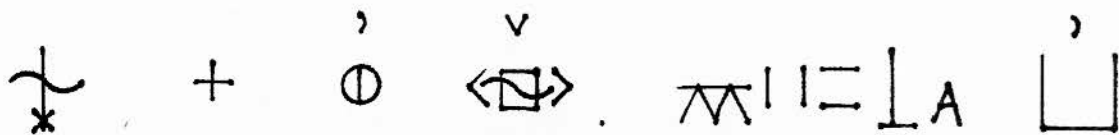
ovi oli kiinni.

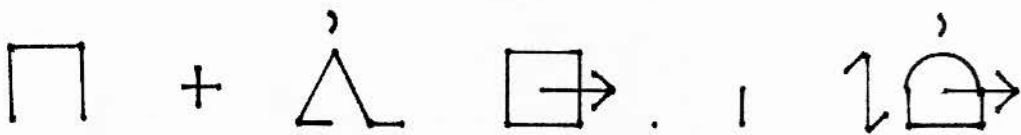
Oli talvi ja aamu. Maassa oli

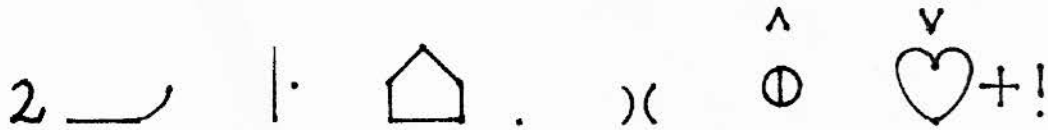
lunta ja oli kylmä. Aapo avasi

oven ja tuli ulos. Se muisti

sukset talon takana. Nyt on hyvä

sää hiihtämiseen. Eetu halusi

tulla katsomaan. Mäki oli suuri. Aapo

pelkäsi. Hiihtäminen on vaikeaa. Eetu

♡↓(?) . 2 ^ ① ^ → | . ∞ | | = ⊥ E

huusi: Älä pelkää!

○!! : ! ⊥ 2 -!! ♡^↓(?) .

Aapo sulki silmät ja tuli alaspäin.

∞ | | = ⊥ A □ × ⊙ + → | ↓ .

Tuuli korviin, hattu putosi ja

↗ > | ×) , ^ ⊙ ↓! +

Aapo pysähtyi suureen kinokseen.

∞ | | = ⊥ A → > | I v ⊙ △ I , ↓ ⊙ .

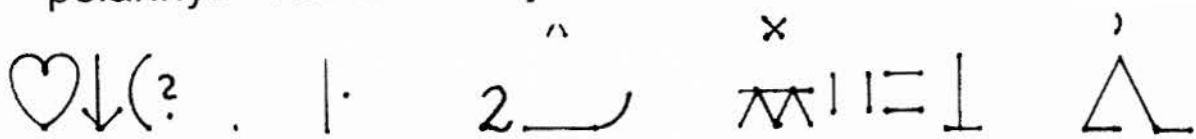
Vain jalka ja pää näkyivät lumen päällä.

⊙ 1 △ v + ⊙ < > ⊙ v ↓ *

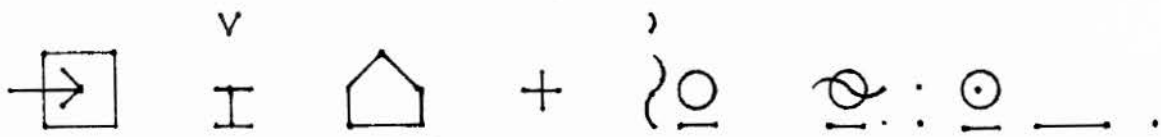
Eetu nauroi: Sinä et

∞ | | = ⊥ E ♡↑○ : ⊥ 2 -!!

pelännyt. Hiihtämisen jälkeen apinat menivät

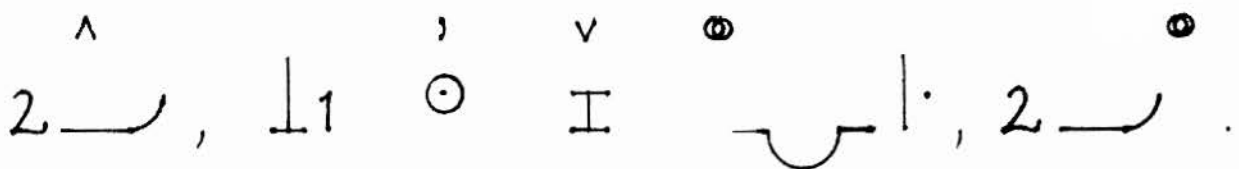
sisälle pieneen taloon ja keittivät kaakaota.

Kun minä tulin ulos ja lähdin

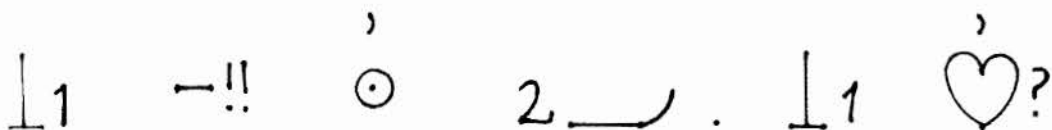
hiihtämään, minä näin pienen ladun.

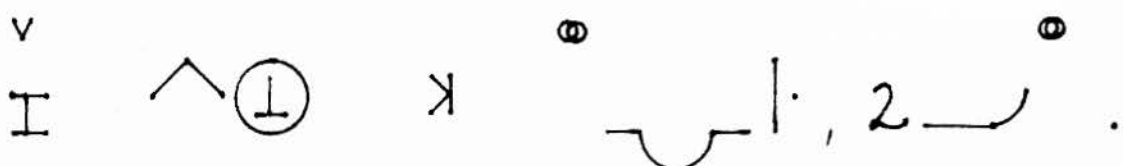
Se lähti mökiltä mäelle. Mutta

minä en nähnyt suksia. Minä ihmettelin

pientä hattua ladun luona.

2.

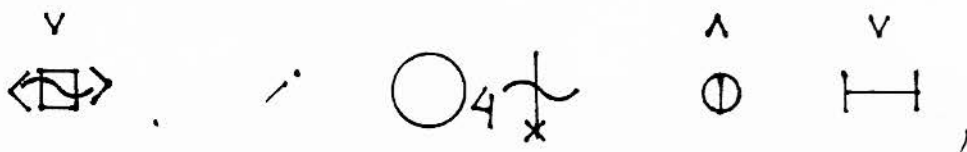
Apinoiden mökissä oli viileää.

Polttopuut olivat loppuneet ja apinoista tuntui

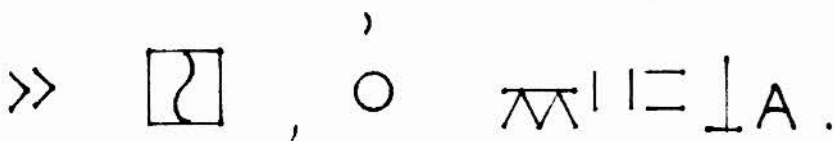
kylmälle. Tämä talvi on pitkä,

meidän täytyy löytää enemmän puuta

uuniin, sanoi Aapo.

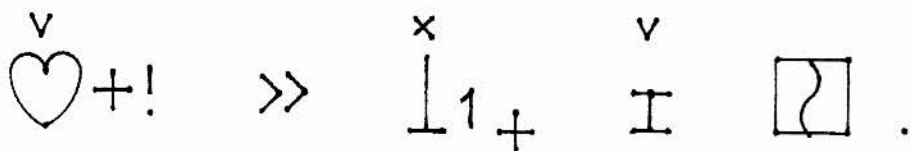
Aapo lähti metsälle pienen sahan kanssa.

Pienen joen takana kasvoi ohuita puita. Ne ovat

hyviä meidän pieneen uuniimme.

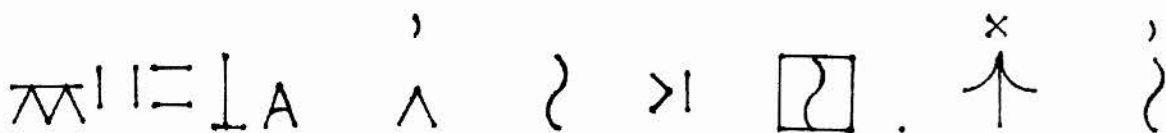
Aapo sahasi puut ja Eetu

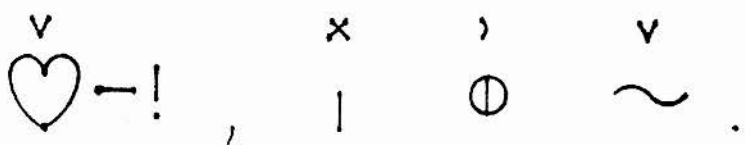
kantoi puut sisälle.

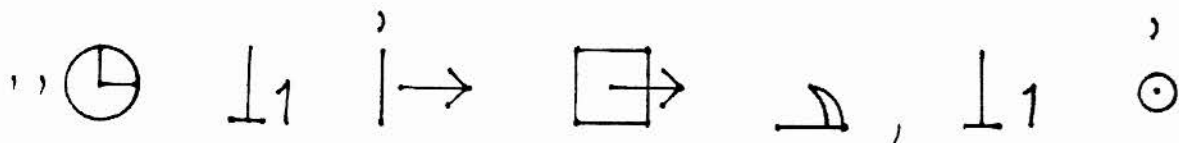
Aapo teki tulen uuniin. Puut paloivat

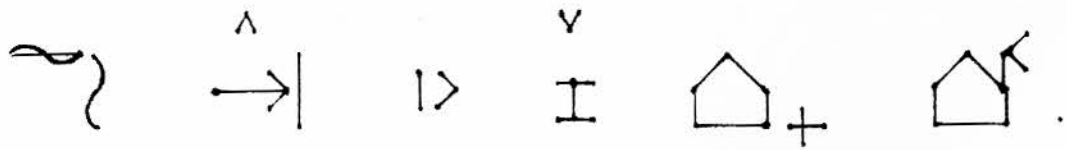
huonosti, ne olivat märkiä.

Kun minä lähdin ulos illalla, minä näin

savua tulevan pienen talon piipusta.

Minä kuulin ääniä, aivan kuin joku ihminen yskisi

talossa.

3.

Eräänä päivänä Aapo sanoi: Minä en

\ ○ $\mathbb{A}||=|A$ ○ : \perp_1 -!!

halua syödä banaania. Me syömme niitä aina.

$\hat{\heartsuit}$ } $\hat{\circ}$ \int . $\overset{x}{\perp}_1$ $\hat{\circ}$ $\overset{x}{|}$ $\overset{v}{\circ}$ \boxtimes .

Nyt minä haluan syödä jotain muuta.

\times \perp_1 $\hat{\heartsuit}$ } $\hat{\circ}$ \ $|_2$.

Eetu sanoi: Lähtekäämme

$\mathbb{A}||=|E$ ○ : ! $\overset{x}{\perp}_1$ $\overset{\wedge}{|}$ →

onkimaan. Kalakeitto on herkullista.

$\overset{\wedge}{\downarrow}$ α . \otimes \sim , α $\overset{\wedge}{\circ}$ $\overset{v}{\phi}!$.

Apinat ottivat hatut, käsiineet

$\overset{x}{\mathbb{A}||=|$ $\overset{v}{\downarrow}$ \downarrow $\overset{x}{\wedge}$ \oplus , $\overset{x}{\wedge}$ \downarrow

ja kengät ja menivät
 $+ \overset{x}{\wedge} \triangle + \overset{,}{\triangle} >|$

järven jäälle. Aapolla oli
 $\times \sim + \boxtimes . \wedge || = \perp A \pm$

kaira ja Eetulla oli
 $\textcircled{\boxtimes} , \textcircled{\boxtimes} + \wedge || = \perp E \pm$

onki. Ne tekivät reiän
 $\textcircled{\square} | , \square \uparrow , \boxtimes . | \wedge \cup$

jäähän ja istuivat ja odottivat.
 $>| \boxtimes + \overset{,}{\hookrightarrow} + \overset{,}{\rightarrow} \textcircled{\square} .$

Oli hiljaista ja aurinko paistoi. Kaukana kuului
 $\textcircled{\ominus} \overset{v}{-2}! + \overset{,}{\bigcirc} . | | \overset{v}{\curvearrowright}$

koiran ääni. Apinat nukkuivat.
 $\textcircled{\wedge} + 2 . \wedge || = \perp \overset{,}{\square} \textcircled{\bullet} .$

Ne nukkuivat 10 minuuttia, 20 minuuttia,

x
| ☐ 10 ⌚' , 20 ⌚' ,

yhden tunnin. Kaloja ei näkynyt. Sitten

1 ⌚° . x 🐟 -!! ☉ . (

onki liikahti. Kala!

☉ ☐ ☉)
|, ☐↑, 🐟 ☺ . 🐟 !

Aapo avasi silmät ja veti

☺ | | = ⊥ A ☐ x ☉ + ☐ →

onkea. Kala oli painava ja

☉ ☐ ☉) v
|, ☐↑, 🐟 . 🐟 ⊕ △ ↓ +

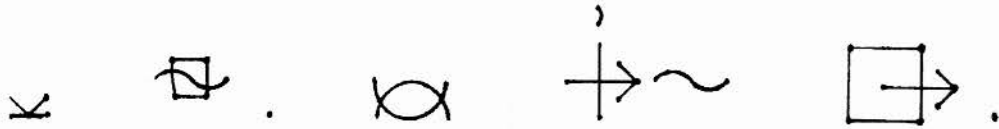
suuri. Aapo ja Eetu

v
| . ☺ | | = ⊥ A + ☺ | | = ⊥ E

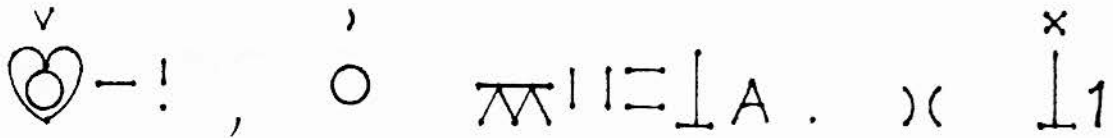
vetivät yhdessä. Yhtäkkiä ne putosivat pyllylleen

) v v x)
☐ → | + | . ⌚ ⚡ | ↓ ! ✎

jälle. Kala ui pois.

Pahus! sanoi Aapo. Nyt me

emme saa kalakeittoa.

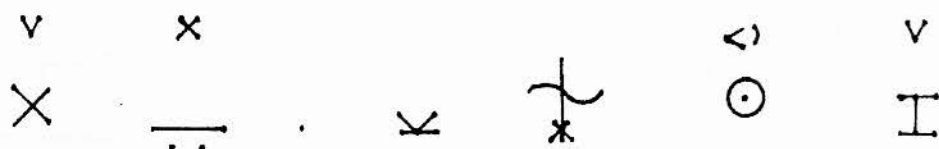
Seuraavana aamuna minä näin, että lintulauta oli

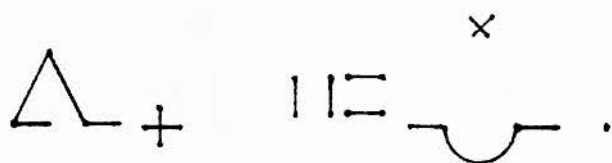
tyhjä. Olin laittanut lintulaudalle

paljon siemeniä. Lumen päällä näkyi pieniä

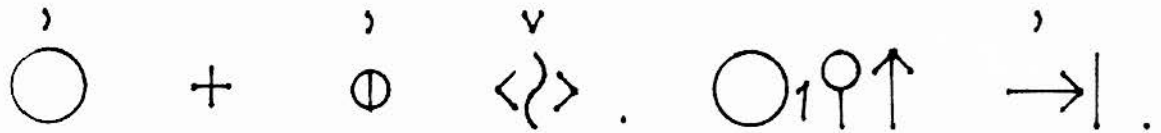

jalanjälkiä.

4.

Aurinko paistoi ja oli lämmin. Kevät oli tullut.

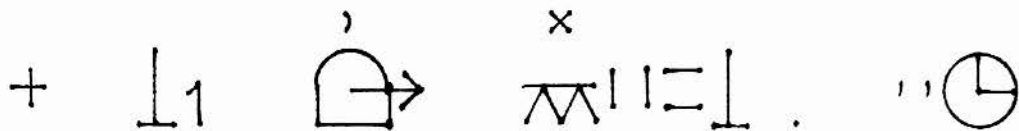
Linnut lauloivat ja lumi oli vähän sulanut.

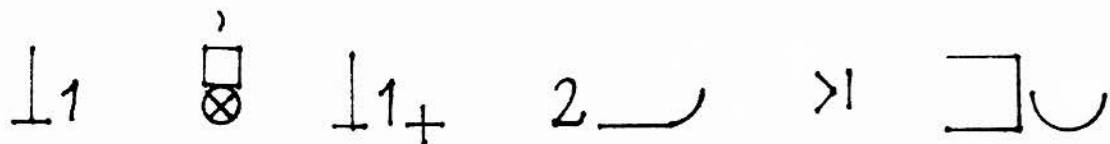
Minulla oli ollut paljon työtä koulussa

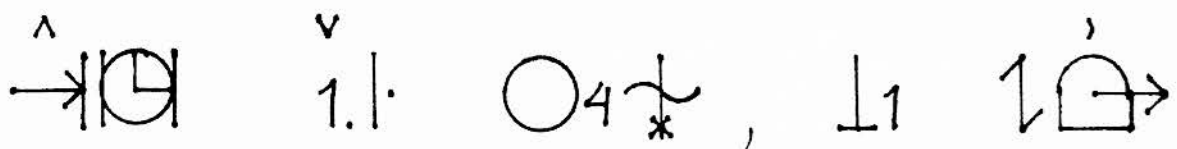
ja olin unohtanut apinat. Kun

minä vein suksiani varastoon

odottamaan seuraavaa talvea, minä muistin

sen pienen ladun, jonka

\vee \otimes \otimes
/ I $\underbrace{\quad\quad}_\cdot, 2$ " $\perp 1$

olin nähnyt talvella. Minä menin

\circlearrowleft \circlearrowright \circlearrowleft $\perp 1$ \triangle

purolle. Purossa oli

\otimes \otimes \otimes \otimes \circlearrowleft
>| \rightsquigarrow, I . \rightsquigarrow, I \pm

paljon vettä, se piti kovaa ääntä. Talo oli

\vee \circlearrowleft \sim , | \otimes \vee $2!$. \triangle \circlearrowleft

siellä edelleen, mutta se oli tyhjä.

$\dots <$ \rightarrow , \vdash | \otimes \vee \cup .

Kun minä katsoin tarkkaan, minä näin

" \odot $\perp 1$ \circlearrowleft $\boxed{\circlearrowleft}$! , $\perp 1$ \circlearrowleft

lapun ovella. Lapussa

\otimes \otimes \otimes \otimes
 \square, I \times \square . \square \square, I \otimes

luki: Me tulemme takaisin kesällä.

